

Jeg synes, vi kan være tilfredse med, at der er pluralisme og diversitet i teatermiljøet, og at det går rigtig godt. Det synes jeg at vi kan være glade for i stedet for at være så pessimistiske og sure. Det går godt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja, tænk sig: Det Radikale Venstre tør godt give en blankocheck til kommunerne, det tør vi godt. Vi har tillid til, at kommunerne kan forvalte pengene på fornuftig vis. Vi har set det i rigtig mange år på egnsteaterområdet. De har gjort det glimrende.

Med hensyn til sammenligningen med musikskolerne: Musikskolerne er jo et fremragende eksempel på, hvor galt det går, når man går fra en refusionsordning til rammestyrt. Refusionsprocenten er faldet år for år med det resultat, at deltagerbetalingen for de elever, der skal på musikskole, er steget og steget. Resultatet er, at det kun er de rigeste børn, der får deres børn på musikskole, og det ønsker vi ikke i Det Radikale Venstre. Vi ønsker et kulturliv, hvor der er plads til alle, og hvor alle har råd til at være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, RV, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om jernbane. (Krav om beredskab, betalingsordning for lokomotivføreruddannelsen, Trafikstyrelsens beføjelser m.v.).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 1/2 2007. Første behandling 22/2 2007. Betænkning 12/4 2007):

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af universitetsloven. (Varetagelse af opgaver for en minister, ankenævn for meritafgørelser, ph.d.-skoler m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 31/1 2007. Første behandling 9/2 2007. Betænkning 25/4 2007. Ændringsforslag nr. 7 af 26/4 2007 uden for betænkningen af Per Clausen (EL)).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Per Clausen (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Kl. 10.40

Per Clausen (EL):

Med det her lovforslag sættes der et foreløbigt punktum for den afdemokratiserings- og centraliseringspolitik, som er blevet ført over for de danske universiteter, kulminerende med vedtagelsen af den universitetslov, som på afgørende vis fratog medarbejderne medindflydelse og medbestemmelse på universiteterne og erstattede den med ansatte ledelser og bestyrelser.

Det, der så sker med det her forslag, er, at man går ind og laver en detailstyring af universiteterne, som på en række områder fratager disse bestyrelser og ansatte ledere den magt, som de netop har fået.

Hermed kan man i hvert fald konstatere, at Danmark nu fører an som et af de lande i verden, som har den snævreste og mest markante statslige styring af universiteterne, og på den måde passer det jo meget godt sammen med regeringens politik på en lang række andre områder, hvor den også har gennemført de her ting.

Det sker i sammenhæng med, at man vedtager en lovgivning om en række fusioner – fusioner, som man hævder er indgået frivilligt mellem universiteter og sektorforskningsinstitutioner, men som i realiteten er blevet presset igennem, og som også er baseret på en løsagtig teori om, at hvis man får store institutioner, får man også gode institutioner.

Det er ganske vist modbevist af den kendsgerning, at hvis man kigger ud over de erfaringer, de har i andre dele af verden, er det sådan, at store universiteter ikke nødvendigvis er gode universiteter, at små universiteter ikke nødvendigvis er dårlige universiteter, at store forskningsinstitutioner ikke nødvendigvis er gode forskningsinstitutioner, og at små forskningsinstitutioner ikke nødvendigvis er dårlige forskningsinstitutioner.

Alligevel har man altså gennemført den her sammenlægning, og det har man gjort uden i virkeligheden at ville gennemføre en egentlig analyse, en egentlig undersøgelse, en egentlig diskussion af, hvad der skulle være formålet, og hvad der skulle være fordelene ved de her fusioner.

Så på den måde er det altså en centraliseringsøvelse, der kører hele vejen rundt. Det behøver selvfølgelig ikke at betyde, at der ikke er områder, hvor fusionerne er fornuftige og velbe-

grundede, og hvor der også vil kunne opnås positive resultater, men udgangspunktet er efter Enhedslistens opfattelse grundlæggende forkert.

Vi har i det arbejde, der har været om det her lovforslag koncentreret os om to ting. Det ene, vi har koncentreret os om, har været spørgsmålet om forskningsfriheden. Vi har sagt, at i en situation, hvor sektorforskningsinstitutioner og universiteter lægges sammen og man derved får lagt nogle institutioner, som har en tradition for forskningsfrihed, sammen med nogle institutioner, som ikke har den tradition, er det vigtigt også lovgivningsmæssigt at gå ind og sikre forskningsfriheden yderligere. Det har man fra regeringens side og fra folringspartiets side, som i den her sammenhæng jo er Socialdemokraterne, været fuldstændig afvisende over for.

Vi har også sagt, at vi mente, at det var vigtigt at sikre, at man som forsker havde mulighed for at forske i væsentlige spørgsmål ud fra de ønsker og interesser, som kom fra forskningen generelt og den forskning, man bedrev, og at der altså også var mulighed for, at den enkelte forsker var sikret frihed til forskning efter eget valg og efter egen metode.

Det forslag har vi fremsat som ændringsforslag uden for betænkningen, og man kan sige, at historien om det ændringsforslag også er et meget interessant eksempel på, hvordan man arbejder med de her ting i Videnskabsministeriet: Efter sædvane havde vi jo bedt Videnskabsministeriet om at udføre det tekniske arbejde med at lave et ændringsforslag. Vi fik så en meget omhyggelig redegørelse for, hvorfor videnskabsministeren synes, det var en dårlig idé at lave sådan et ændringsforslag. Det er jo helt i orden, men vi fik heller ikke den tekniske bistand, vi havde bedt om. Det har vi så været i stand til at få andre steder, og det er selvfølgelig godt, så nu er ændringsforslaget altså stillet.

Men pointen her er, at det netop i en situation, hvor man laver den her fusionsproces, netop i en situation, hvor man får en kombination af steder, som i hvert fald i udgangspunktet har en tradition for fri forskning, og steder, som ikke har det, er vigtigt at gå ind og sikre den enkelte universitetsforskners frihed til selv at træffe nogle beslutninger om forskning.

Men den frihed, som jo ellers er et grundlæggende og også et liberalt princip i forskningspolitikken strider altså mod de ønsker, som regeringen og Socialdemokraterne har om en stram-

mere styring af forskning og universiteter i Danmark.

Vi har så gjort det, at vi derudover har stillet en række ændringsforslag, hvori vi forholder os til den grad af detailstyring, der laves. Med hensyn til detailstyring er det jo sådan, at en række af de ting, som regeringen og Socialdemokraterne foreslår indføjet i den her lov, er gode og fornuftige ting, som man mange steder laver helt helt frivilligt.

Kl. 10.45

Problemet er, at man, når man beskriver dem i en lov, sætter en ramme for, hvordan det skal gøres alle steder. Det betyder f.eks., at man nu alle steder skal gennemføre evalueringer af undervisningen, med henblik på at det skal lægges ud på nettet.

Mange steder i universitetsverdenen er der enighed mellem studerende, lærere og ledelse om, at det er en usædvanlig dårlig idé, og man vil gerne lave evalueringerne på en anden måde. Men det er ikke godt nok for regeringen og Socialdemokraterne, at man udeomkring på universiteterne kan blive enige om, hvordan man skal lave evalueringerne af undervisningen for at få det bedst mulige resultat. Nej, siger man, Folketinget og regeringen skal bestemme, hvordan det skal gøres.

Det samme gælder universiteternes forbindelser til samfundet. Alle er jo enige om, at det er vigtigt, at universiteterne, deres ledelse, de studerende og universitetslærerne er i tæt kontakt med det omkringliggende samfund. Vi i Enhedslisten synes bare, at man ofte definerer samfundet noget snævert, fordi det som oftest handler om erhvervsvirksomhederne og deres ledelser, når man taler om samfundet.

Men det, der er interessant her, er, at også den del vil man sikre sig skal foregå på en ganske bestemt måde, i stedet for at man siger, at universiteterne har en pligt til at være i samklang og have kontakt og forbindelse til det omkringliggende samfund. Hvordan de gør det, må de selv om.

Man har også lavet en detailstyring med hensyn til, hvordan ph.d.-skolerne skal organiseres, en detailstyring, der har været så kraftig, at det har fået den socialdemokratiske ordfører på området, hr. Rasmus Prehn, til at spørge til, om nogle eksisterende, velfungerende miljøer kan fortsætte, og der har hr. Rasmus Prehn fået det svar, at det kan de godt, hvis de vel og mærke kan finde en enkelt institution, der vil være ansvarlig. Ellers kan de ikke.

Denne detailstyring fører efter vores opfattelse til en lang række uheldige ting og vil tvinge universiteterne til at indrette sig på en dårlig måde mange steder, hvor man ville finde mere fornuftige løsninger selv. Enhedslistens ændringsforslag fjerner uendelig meget i det lovforslag, der er kommet her, men det er ikke ret radikalt, ikke særlig systemoverskridende. Det er bare et forsøg på at sikre, at universiteterne ikke fratages de sidste rester af selvbestemmelse.

Derfor har vi da stadig væk et lille håb om, at der vil være flere, som vil gå ind for dem, ud over de partier, som allerede har tilkendegivet, at de vil støtte de her ændringsforslag. Ellers må vi se frem til den evaluering, der kommer af hele det her område i 2009, hvor vi jo sikkert har fået et nyt flertal i Folketinget og en ny regering. Så håber vi på, at den evaluering, som vil vise, at der er en række problemer i den måde, man styrer de danske universiteter på, vil føre til, at Socialdemokraterne vil frigøre sig fra det usædvanlig dårlige selskab, de er kommet i ved at alliere sig med Venstre og Konservative i forhold til universitetspolitikken.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil blot lige knytte en kommentar til det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet uden for betænkning, om forskningsfrihed og hele spørgsmålet om at give forskerne ret til at forske inden for de felter, de måtte have lyst til at forske i. Vi har sådan set meget sympati for hele tanken, og vi står selvfølgelig vagt om forskningsfriheden.

Når vi alligevel ikke vil støtte forslaget i den udgave, det har her, handler det om, at vi hele vejen igennem har lagt meget vægt på, at universiteterne skal sikres frihed til at tilrettelægge forskningen, sådan som de finder bedst. Det handler både om, at de skal have mulighed for at udvælge de strategiske områder, som de mener der skal forskes inden for, og om, at de helt konkret skal have mulighed for at tilrettelægge forskningen bedst muligt.

Det her lovforslag indskrænker alt i alt friheden for universiteterne, og derfor er vi overordnet imod hele forslaget. Vi ønsker nogle universiteter, der har en langt større frihed. Vi mener i virkeligheden også, at en langt større frihed til

universiteterne skulle ledes af en anden konstruktion med nogle meget mere nuanceret og bredere sammensatte bestyrelser. Det vil være en forudsætning for også at give denne større frihed til universiteterne og opnå det maksimale udkomme.

Det er alt sammen for at sige: Forskningsfrihed støtter vi meget, og vi mener også, at det er vigtigt at arbejde videre med mere frihed, men vi mener ikke, at vi her fra Folketingets side skal gå ind og sikre den enkelte forsker en ret til at forske i hvad som helst. Vi mener, det er universiteternes opgave at tilrettelægge forskningen bedst muligt. Det er dem, der ved noget om det. Det er dybest set ikke os herinde.

Kl. 10.50

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 3 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 19 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 19 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 18 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 19 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 19 stemte for, 87 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om ændring af lov om teknologi og innovation. (Mulighed for at fordele bevillinger til internationale fora og forskellige andre ændringer).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 31/1 2007. Første behandling 9/2 2007. Betænkning 18/4 2007).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 156: Forslag til lov om De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland.

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 8/2 2007. Første behandling 27/2 2007. Betænkning 28/3 2007).